

ה שמועה פשטה כמו אש בשדה קוצים.
 תוך ימים ספורים, פחות משבועיים, היא הפכה לאחד הנושאים המדוברים ביותר במדינה. היא סופרה מסה לאון ובפומבי, הפכה לנושא מרכזי במפגשי יום-שישי, בבתי-הקפה אך גם במרכזי המיפולגות, בייחוד אלה שהיו נתונות עדיין בקדחת הרכבת הקואליציה.
 „שמעת? מה אתה אומר על זה?“ היא השאלה הנפוצה כיום ביותר במפגשי הרעים.
 והתשובה היא אחידה, כמעט כמו הי שאלה: „על גירושי הוג רבין? בטח שי שמעתי. לפניך.“
 בימים האחרונים חללה השמועה מלהיות בגדר רכילות מרושעת בלבד. היא הפכה כבר ל„ידיעה“, שיועידבר ידעו לספר כי רק בגלל מערכת הלחצים המוסעלת על אמצעי-התיקשות במדינה הם נמנעים מ לפרסמה, בשלב זה, אך עוד מעט, אוטוטו, רק יתחלפו הממשלות בישראל, יוכלו העיר חוננים לפרסם את הידיעה המרעישת הי מסודרת כבר בדפוס וממתינה רק לאיר

איך נולד מסע השמועות על הגירושין במישפחת רבין בדיחה או פרובוקציה?

בישיבות הממשלה. צעדו זה של רבין עורר בקרב אנשי פרס את החשש שהוא עורר לחזור ולהתמודד עם פרס על מנהיג גות המיפלגה. כדי להתגונן מפני כוונה מעין זו הומצאה השמועה שנועדה לפגוע שוב בתדמיתו הציבורית של רבין ולנעוץ מסמר אחרון בארון-המתים הפוליטי שלו. כך או כך, מקורה של השמועה לא היה מושתת על שום עובדה או אפילו רמז מחיי המישפחה של לאה ויצחק רבין. יהיה זה אולי סארקסטי לומר שהם מאישרים ממה שאירע להם בחודשים האחרונים, אבל באופן המוחלט והברור ביותר הם אי נם מתכוונים לתת לדברים להשפיע על חיי הנשואים שלהם.

היתה: איך נולדת שמועה-כזב מעין זו וכיצד היא מתפשטת גם בחוגי הפוליטי קאים והעיתונאים מבלי שאיש כמעט יטיל ספק באמיתותה?
 במיקרה של השמועה אודות גולדה מאיר, ניתן לנחש כיצד יכולה שמועה מעין זו להיווצר. שתיקתה הרועמת של גולדה בעיקבות תוצאות הבחירות עוררה גל של ניהושים. היה זה רק טבעי שמישהו יק שור את שתיקתה ואת היעלמה מעל הויר רה הפוליטית במצב בריאותה, כדי שהדבר יתקבל כהסבר הגיוני.

הירוק כדי שתודפס שחור על גבי לבן, לאה ויצחק רבין עומדים בפני גירושין, אמרה השמועה. והמומחים, אלה הבקיאים מאו יתממדי ככל המתרחש בחדרי החדר רים של ראשה-הממשלה ורעייתה, ידעו אף להוסיף פרטים שהעניקו נופך „אוטנטי“ לידיעה: המשבר בחיי הנשואין של הוג רבין נגרם על רקע פרשת השבחון הדולא רים שהחזיקה לאה רבין בארצות-הברית. לא היתה זו התוצרת היחידה של תע שייחיה-שמועות שפרחה במדינה מאז הי מהפכה שהתחוללה בליל ספירת הקולות של הבחירות לכנסת. שמועה סנסציונית אחרת, מדהימה לא פחות מזו על גירושי הוג רבין, התייחסה למצב בריאותה של גולדה מאיר, עוד בטרם אושפזה לפני שבוע בבית-החולים הדסה בירושלים. בעקבות קילקול קיבה.

מצב של איודאות ואי-ביטחון הנוצר בהכרה כלשהיא בתקופה של חילופי-שיל טון הוא קרקע פוריה לקליטת שמועות מכל סוג שהוא. אף על פי כן מסקרן לער קוב כיצד יכולה שמועה-כזב על גירושי הוג רבין להיקלט בחוגים כה רחבים. אין שום דרך מוסמכת לעקוב אחרי לידתה של שמועה, אולם ניסיונות שנעשו השבוע העלו שתי השערות מנוגדות.
 האחת מהן טוענת כי כל העניין לא נולד אלא כבדיחה. לידת השמועה על גירושי הוג רבין מקבילה בערך לפירסוד מים הראשונים בעיתונות על גירושיהם של ראש-ממשלת קנדה, פייר אליוט טרודו ואשתו מרגרט. ידיעה זו הפכה לאחד הסי פורים המדוברים ביותר בשבועיים האח רונים כשהעיתונות עוסקת בהרחבה מד יום בכל היבטיה.
 האסוציאציה הראשונה המתבקשת בארץ למקרא ידיעה כזו היא בנוסח: „האם זה היה ייתכן גם כאן?“ או „תארו לעצ מכם מה היה קורה אם ראש-ממשלת יש ראל היה מחליט לפתע להתגרש?“ המר חק משאלה אסוציאטיבית מעין זו ועד ל הפצת שמועה, תחילה כבדיחה ואחרי-כך ברצינות, הוא קצר ביותר.
 סברה אחרת טוענת כי השמועה לא נול דה במיקרה אלא הופצה במכוון. המחזי קים בסברה זו טוענים כי יש בידיהם עדויות והוכחות כי מפיצי השמועה הרא שונים היו מקורביו של שר-הביטחון שמי עון פרס, שיש ביניהם כאלה המוכנים גם כיום להישבע שאין מדובר בשמועה אלא בידיעה מוסמכת ומבוססת.
 אלה, טוענים בעלי הסברה, החלו להפיץ את השמועה יום אחד אחרי שיצחק רבין החליט לחזור מהחופשה שנטל לעצמו וסי לך בכך את פרס מתפקיד היושבראש

הירוק כדי שתודפס שחור על גבי לבן, לאה ויצחק רבין עומדים בפני גירושין, אמרה השמועה. והמומחים, אלה הבקיאים מאו יתממדי ככל המתרחש בחדרי החדר רים של ראשה-הממשלה ורעייתה, ידעו אף להוסיף פרטים שהעניקו נופך „אוטנטי“ לידיעה: המשבר בחיי הנשואין של הוג רבין נגרם על רקע פרשת השבחון הדולא רים שהחזיקה לאה רבין בארצות-הברית. לא היתה זו התוצרת היחידה של תע שייחיה-שמועות שפרחה במדינה מאז הי מהפכה שהתחוללה בליל ספירת הקולות של הבחירות לכנסת. שמועה סנסציונית אחרת, מדהימה לא פחות מזו על גירושי הוג רבין, התייחסה למצב בריאותה של גולדה מאיר, עוד בטרם אושפזה לפני שבוע בבית-החולים הדסה בירושלים. בעקבות קילקול קיבה.
 אלא שבעוד שאת השמועה על מצב בריאותה של גולדה ניתן היה להפריך בקלות, לא כך היה כאשר לשמועה בדבר גירושי לאה ויצחק רבין, בשבוע שעבר לא עבר כמעט יום מבלי שעתונאים, יש ראלים וורים, יתקשרו לפישרד ראש הממשלה, ויבקשו לאשר או להכחיש את הידיעה בדבר הגירושין הצפויים.
 מובן שהשמועה הדונית הגיעה תוך זמן קצר גם לידיעת ראשה-הממשלה ורעייתו. הם יכלו רק לחייך במרירות לשימעה. בחור דשים האחרונים הם עמדו במיבחנים חמור רים קשים יותר מאשר חרושת שמר עות זו.
ב מקרה מעין זה יכול רק פירסום השמועה והכחשתה בפומבי לשים קץ להתפשטותה. אלא שדוברי ראשה-הממשלה לא יכלו לפרסם הכחשה מעין זו. כל מה שהיה לעיל ידם לעשות הוא להרגיע את הפונים אליהם ולספר להם כי לא היו דבי רים מעולם, אין כל שחר לשימועה.
 פרשת השבחון הדולארי שגרמה להסי תלקותו של יצחק רבין, לא רק שלא חיי דדה את היחסים בין ראשה-הממשלה ורעייתו, תה, אלא להיפך. ידידיהם של בני הוג יודעים לספר, כי דוקא הצרה שניחתה על ראשם והמיבחנים החמורים שהיה עליהם לעבור יחד, חיוקן את היחסים ביניהם. תחושת הגורל המשותף איחדה אותם עוד יותר מאשר בעבר.
 השאלה המסקרנת שנותרה מכל הפרשה

להרשות לעצמו לחיות ולפרנס את מישר פחתו ברווחה גם מבלי שיעבוד, אינו רודף דף-בצע. לעימת זאת הוא רודף כבוד ופירסומה. לא מן הנמנע שהוא בישל את כל הפרשה במודע רק כדי לזכות בכור חרות העיתונים, להופיע שוב בשער העולם הזה (2074) ולהתראיין ברדיו ובטלוויזיה, שכן, המידע שהיה כלול בתצהירו כלל בסך הכל מידע ששמע מפי פלאטרושרון עצמו, לטענתו. לא היו בו כל פרטים ספצי פים על קניית קולות בכסף ועל שיטות שליליות אחרות באמצעותם שוכנעו, כבי יכול, בוחרים להצביע בעד פלאטו.
 מלבד העובדה שהלפרין הוכיח בהר פעות הטלוויזיונית שאין כמותו מתאים לשמש לצד פלאטו ולהיות מליק-יושר שלו, היתה הופעה שיעור מאלף באורחות שהו כיה לכל מי שלא הבין זאת, כיצד יכלו 35 אלף בוחרים להצביע ללא בושה בעד פלאטרושרון.

סטודנטים מכתימות ליחוש עורכי עיתוני-הסטודנטים פוטרו בעיקבות קנזניה פוליטית בין בוחריו יו"ר האגודה

זהו מקרה מביש וברור, שבו קנאים דתיים שלחו את ידם הארוכה נגד חופשי הביטוי, והוכיחו בכך את מגמתם לעתיד לבוא. טוען סער אביגור (25), סטודנט שנה ראשונה לקולנוע ולהיסטוריה באר גיברסית תל-אביב, סער היה, עד לפני שבוע, העורך הראשי של יתוש, עיתון הסטודנטים של האוניברסיטה.
 דקות אחדות אחרי שנפלה ההחלטה על פיטוריו של סער ועל סגירת עיתון-הסטודנטים, עוד שררה דממה כבדה באולם ההרצאות, שם התכנסו חברי מועצת אגודת הסטודנטים של אוניברסיטת תל-אביב, זוהי השלטת, הסיגנון החדש של הליכוד במדינה, מילמל מישהו.
 רק שעות ספורות לפני שנתקבלה ההח לטה החל בהפצתו של הגיליון החדש של יתוש, בפיתחי בנייני הפקולטות בקמ פוט התל-אביבי, תוך שעות אלה נחטפו מאות הגיליונות, והפכו לשיחת-היום בפי הסטודנטים.
הצדדים פירנו. בשער יתוש התנוסס ציור מן המאה ה-18, תחת הכותרת: „יום של שיגרה באינקוויזיציה. מיוחד ליתוש. באדיבות החזית הדתית המאוחדת.“ אולם מה שעורר סערה עזה עוד יותר היו שני הצלומים פורנוגרפיים קטנים, שמשכו מייד את עיני המעינים בעיתון. בתצלום האחד, במיסגרת מדור הסאטירה ובמיסגרת מאמר על עליית הליכוד לשלטון, נראו אבריי מין זכריים של יהודים ושל נוצרים, מעור טיים וכותרת: „אלטרנטיבה של ארכים.“ (על מישקל „אלטרנטיבה של ערכים.“) יסימת הליכוד בבחירות לכנסת.
 על מאמר אחר בעיתון, אף הוא במיסי גרת מדור הסאטירה הומור duck, היה תחום: „יורם יהתי.“ וזה מה שהסעיר את הסטודנטים הדתיים באוניברסיטה יותר מכל. לטענתם, זוהי הפעם הראשונה שבה מוזכר שם השם במפורש בעיתונות הי ישראלית.
 „יתוש“ אמר עורכו-לשעבר, סער אבי גור, „נתון מזה שנים במלקחי שילטון הסקסנה הפוליטית בקמפוס. עורכי היי בים להתמודד מדיינים בגורמים הפוסלים מראש כל אפשרות של הידברות עם כל הורמים הסטודנטאליים, שפירושיה בראש ובראשונה הוא מתן חופשי-הביטוי לכלל.“
 ייתכן שכל הפרשה לא היתה מגיעה לכדי פיצוץ אילמלא בדיוק באותו היום, יום השלישי בשבוע שעבר, עמדה להתי כנס מועצת אגודת-הסטודנטים כדי לבי חור בישיבראש חדש לאגודה, תחת צבי רון שהתפטר.
עיסקה התמומה. אנשי הליכוד מהווים את הכוח הגדול ביותר באגודה, שהיא המוציאה-לאור של יתוש. עורכי העיתון חייבים להיות אנשי הליכוד, ואכן, סער והעורך, אהרון אל-אור, הם מאנשי-שולמם של חברי האגודה מן הליכוד.
 אולם ביום השלישי שעבר נוצר מצב מוזר. הסטודנטים הדתיים, המתוים לשון מאוניים במועצה, הביעו התנגדות מפו רשת למינויו של ישראל רובין, סגן יושבראש האגודה, איש הליכוד, אשר הציע את עצמו לתפקיד היו"ר החדש. ללא הסטודנטים הדתיים לא היה רובין זוכה ברוב הנוחץ לו.
 (המשך בעמוד 32)

טרודו, אשתו וידידה, הדוגמה הקנדית